

- 4) Według jakich kryteriów należy ustalić, czy doszło do pogorszenia stanu lub zniszczenia „terenu odpoczynku” w rozumieniu art. 12 ust. 2 lit. b) dyrektywy siedliskowej?

(¹) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. 1992, L 206, s. 7) w brzmieniu nadanym ostatnio dyrektywą Rady 2013/17/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą niektóre dyrektywy w dziedzinie środowiska w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji (Dz.U. 2013, L 158, s. 193).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Hiszpania) w dniu 5 sierpnia 2020 r. – CZ / Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Sprawa C-366/20)

(2020/C 359/09)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CZ.

Druga strona postępowania: Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña).

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis krajowy taki jak art. 39 ust. 2 Ley 35/2006 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas (ustawy 35/2006 o podatku dochodowym od osób fizycznych) z dnia 28 listopada w brzmieniu nadanym przez art. 3 [ust.] 2 Ley 7/2012 (ustawy 7/2012) z dnia 29 października, który kwalifikuje jako „nieuzasadnione zyski majątkowe”, „w każdym przypadku”, podlegające opodatkowaniu w najstarszym z nieprzedawnionych okresów [posiadanie, zgłoszenie lub nabycie dóbr lub praw], w odniesieniu do których nie spełniono formalnie obowiązku ujawnienia na podstawie formularza „Modelo 720” dóbr znajdujących się lub praw i aktywów zdeponowanych za granicą lub spełniono go po terminie, bez zachowania zasad dotyczących przedawnienia przewidzianych w Ley General Tributaria 58/2003 (ordynacji podatkowej 58/2003), chyba że jest to „dochód zadeklarowany” lub pochodzący z okresów, w których nie posiadano statusu rezydenta podatkowego w Hiszpanii, jest sprzeczny z prawem Unii – art. 63 i 65 TFUE oraz z podstawowymi zasadami swobodnego przepływu, równego traktowania i niedyskryminacji?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej z powodu uznania go za proporcjonalny:

- 2) Czy przepis krajowy taki jak art. 39 ust. 2 Ley 35/2006 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas (ustawy 35/2006 o podatku dochodowym od osób fizycznych) z dnia 28 listopada, który przewiduje wyżej opisane skutki również w sytuacji, gdy takie dochody zostały zgłoszone po terminie, ale przed wszczęciem i ogłoszeniem jakiegokolwiek postępowania kontrolnego, przy czym nie złożono żadnego wniosku o wymianę informacji podatkowych z państwem trzecim pomimo istnienia mechanizmu służącego tej wymianie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony w dniu 29 lipca 2020 r. przez Satversmes tiesa (Łotwa) –Boriss Cīlevičs i in / Latvijas Republikas Saeima

(Sprawa C-391/20)

(2020/C 359/10)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Satversmes tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Satversmes tiesa Boriss Cilevičs, Valērijs Agešins, Vjačeslavs Dombrovskis, Vladimirs Nikonovs, Artūrs Rubiks, Ivans Ribakovs, Nikolajs Kabanovs, Igors Pimenovs, Vitālijs Orlovs, Edgars Kucins, Ivans Klementjevs, Inga Goldberga, Evija Papule, Jānis Krišāns, Jānis Urbanovičs, Ļubova Švecova, Sergejs Dolgopolovs, Andrejs Klementjevs, Regīna Ločmele-Luņova, Ivars Zariņš

Instytucja, od której pochodzi zaskarżony akt: Latvijas Republikas Saeima.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy takie jak będące przedmiotem postępowania głównego stanowią ograniczenie swobody przedsiębiorczości ustanowionej w art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub ewentualnie swobody świadczenia usług zagwarantowanej w art. 56 [tego traktatu], jak również swobody przedsiębiorczości uznanej w art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
- 2) Jakie względy należy wziąć pod uwagę przy ocenie, czy takie przepisy są uzasadnione, właściwe i proporcjonalne w stosunku do ich zgodnego z prawem celu, jakim jest ochrona języka urzędowego jako przejawu tożsamości narodowej?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 20 sierpnia 2020 r. – SR**

(Sprawa C-397/20)

(2020/C 359/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SR

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 ust. 2 lit. a) i d) dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku ⁽¹⁾ oraz art. 23 ust. 2 lit. g) i h) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku ⁽²⁾ (który to przepis zastąpił ten pierwszy od dnia 3 lipca 2016 r.), w związku z motywem 65 tego rozporządzenia, mogą stanowić dla krajowego ustawodawcy podstawę – zważywszy, że wymieniane informacje są objęte tajemnicą i że dotyczyłoby to ogółu ludności – do nałożenia na operatorów łączności elektronicznej obowiązku czasowego lecz uogólnionego zatrzymywania danych dotyczących połączeń, po to by organ administracji, o którym mowa w art. 11 dyrektywy i art. 22 rozporządzenia, gdy poweźmie uzasadnione podejrzenia, że pewne osoby wykorzystują informacje poufne lub dopuszczają się manipulacji na rynku, mógł zażądać od operatora przekazania istniejących zapisów danych o ruchu, jeżeli istnieją podstawy, aby przypuszczać, że te związane z przedmiotem czynności wyjaśniających zapisy mogą okazać się istotnym dowodem popełnienia przestępstwa, umożliwiając w szczególności odtworzenie kontaktów nawiązywanych przez zainteresowane osoby przed pojawieniem się podejrzeń?
- 2) Gdyby w związku z udzieloną przez Trybunał Sprawiedliwości odpowiedzią Cour de cassation (sąd kasacyjny) miał uznać, że francuskie przepisy dotyczące zatrzymywania danych dotyczących połączeń są niezgodne z prawem Unii, czy dopuszczalne byłoby tymczasowe utrzymanie w mocy skutków tych przepisów dla uniknięcia niepewności prawa i umożliwienia wykorzystania wcześniej zebranych i zatrzymanych danych do jednego z celów wskazanych w tych przepisach?